

Üniversite Öğrencilerinin Nomofobi Düzeyleri ile Akademik Erteleme Davranışları Arasındaki İlişki The Relationship Between University Students' Nomophobia Levels and Academic Procrastination Behaviors

Mustafa Aksoğan¹ Bünyamin Atıcı²

¹ Bilgisayar Programcılığı, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Akçadağ MYO, Malatya, Türkiye, mustafa.aksogan@ozal.edu.tr

² Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi, Fırat Üniversitesi, Elazığ, Türkiye, baticici@firat.edu.tr

Makale Bilgileri

Geliş Tarihi (Received Date)

15.05.2021

Kabul Tarihi (Accepted Date)

12.09.2022

**Sorumlu Yazar*

Mustafa Aksoğan, Akçadağ
MYO, 0 542 679 11 82

mustafa.aksogan@ozal.edu.tr

Öz: Bu çalışma üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile akademik erteleme davranışları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla ilişkisel tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubu, araştırmacılardan birinin görev yaptığı üniversitede 2020-2021 döneminde öğrenim gören 532 öğrenciden oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak "Nomofobi Ölçeği" kullanılmıştır. Veriler elektronik ortamda çevrim içi olarak toplanmış ve analiz edilmek üzere bir paket programa aktarılmıştır. Normalite testi yapıldıktan sonra verilerin analizinde bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Tukey testi ve Pearson Korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Araştırma sonuçları öğrencilerin nomofobi ve akademik erteleme davranış düzeylerinin orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Ayrıca kadınların erkeklerle göre, gençlerin ise nispeten yaşı daha ileri olan öğrencilere göre nomofobi düzeylerinin daha fazla olduğu belirlenmiştir. Erkeklerin akademik erteleme davranış düzeyleri kadınlara göre daha yüksek iken, yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Araştırmada nomofobi düzeyi ile akademik erteleme davranışı arasında pozitif yönlü düşük düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır. Bu sonuca göre katılımcıların nomofobi düzeyi arttıkça daha fazla akademik erteleme davranışı sergiledikleri söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Nomofobi, akademik erteleme, akıllı telefon, bağımlılık

Abstract: This study was carried out using a relational screening model to determine the relationship between university students' nomophobia levels and academic procrastination. The study group consisted of 532 students studying at the university where one of the researchers worked in the period of 2020-2021. The "Nomophobia Scale" was used as data collection tool. The data were collected online in an electronic environment and transferred to a package program for analysis. Independent groups t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), Tukey test and Pearson Correlation coefficient were used in the analysis of the data after the normality test was performed. The results of the study showed that the students' nomophobia and academic procrastination behavior levels were moderate. In addition, it had been determined that females had higher levels of nomophobia than males, and younger than old students who was relatively older. While the academic procrastination behavior levels of men were higher than women, no significant difference was found according to the age variable. It was concluded that there was a low level positive relationship between the level of nomophobia and academic procrastination. According to this result, it can be said that as the level of nomophobia of the participants increases, they exhibit more academic procrastination behavior.

Keywords: Nomophobia, academic procrastination, smart phone, dependence

Aksoğan, M. ve Atıcı, B. (2022). Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile akademik erteleme davranışları arasındaki ilişki. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(3), 519-530. <https://doi.org/10.17556/erziefd.937544>

Giriş

Günümüzde teknolojiye hızlı değişimler günlük alışkanlıklarımızı ve yaşam şeklimizi değiştirmeye başlamıştır. 1980'lerin ortalarında ticari olarak piyasaya sunulan cep telefonları, her geçen gün sahip olduğu yeni özellikleri ve fonksiyonları ile günümüzde akıllı telefon adını almış, bu akıllı telefonlar günlük hayatımızın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. We Are Social (2022) şirketinin yayınladığı "Digital 2022" raporuna göre tüm dünyada cep telefon kullanımı %1,8'lik artışla toplam nüfusun %67,1'ine ulaşmış durumdadır ve dünyada internet kullanıcı sayısı da bir önceki yıla göre %4, aktif sosyal medya kullanıcı sayısı ise %10,1 oranında artmıştır. Aynı rapora göre tüm dünyada internet kullanıcılarının cep telefonuna sahip olma oranı %96,6, tüm internet kullanıcıları içerisinde mobil internet kullananların oranı %92,1 ve günlük ortalama internet kullanım süresi yaklaşık 7 saat; ülkemizde ise bu süre 8 saat olup bu sürenin yaklaşık 3 saati sosyal medya platformlarında harcanmaktadır. Yapılan birçok araştırma internet ve sosyal medyanın özellikle genç kitle tarafından artan bir şekilde yoğun olarak kullanıldığını göstermektedir (Aksoğan ve Çalış-

Duman, 2019; Çalış-Duman ve Aksoğan; 2018; Engin ve Genç, 2020; Fettahlıoğlu vd., 2017). Artık yolda yürürken, durakta beklerken, karşıdan karşıya geçerken hatta araç kullanırken bile cep telefonlarıyla ilgilenen daha fazla insan görmekteyiz. Nasar ve Troyer (2013) yayalar arasında cep telefonu nedeniyle yaralanmaların toplam yaya yaralanmalarına göre artış gösterdiğini, sürücülerle benzer şekilde yayaların da cep telefonlarında konuşurken veya mesaj yazarken daha az durum farkındalığına sahip olduklarını, dikkati dağılmış ve güvensiz davranışlar sergilediklerini ifade etmiştir.

Tüm dünyada ve ülkemizde cep telefonlarının bu yoğun kullanımı bazı sağlık problemlerini de beraberinde getirmiştir. Yapılan araştırmalar cep telefonlarının aşırı kullanımının; göz kuruluğu, görme bozuklukları, baş parmak ve el bileğinde güçsüzlük, boyun ağrısı ve sertliği, halüsinasyonlar, sanrılar, işitsel problemler, uykusuzluk, depresyon ve nomofobi gibi rahatsızlıklara sebep olduğunu göstermiştir (Parasuraman vd., 2017; Tamura vd., 2017; Thomée vd., 2011; Yaman ve Kavuncu, 2019).

İnsanlar ve mobil bilgi-iletişim teknolojileri, özellikle de akıllı telefonlar arasındaki etkileşimin bir yan ürünü olarak hayatımıza giren modern çağ fobisi olarak kabul edilen nomofobi, en temel tanımıyla cep telefonu ile iletişimin kesilmesi korkusudur (Sarıbay ve Durgun, 2020). Nomofobi terimi, cep telefonu kullanılmama fobisinin bir kısaltmasıdır ve ilk olarak 2008 yılında Birleşik Krallık Postanesi tarafından cep telefonu kullanıcılarının yaşadığı endişeleri araştırmak için yapılan bir çalışmada kullanılmıştır (Yıldırım ve Correia, 2015). Nomofobi üzerine yapılan ilk araştırmalardan birinde nomofobi, cep telefonu ile temas kurulamaması durumunda duyulan rahatsızlık veya endişe olarak ifade edilmiş ve yeni teknolojilerden kaynaklanan 21. yüzyıl hastalığı olarak kabul edilmiştir (King vd., 2010). Bragazzi ve Del-Puente (2014) nomofobik insanların; cep telefonlarını düzenli ve yoğun olarak kullandıklarını, birden fazla cihaza sahip olduklarını, şarj cihazlarını her zaman yanlarında taşıdıklarını, cep telefonlarının bataryaları bittiğinde veya cep telefonlarını yakınlarında bulamadıklarında endişeli ve gergin olduklarını, mesaj veya çağrı gelip gelmediğini kontrol etmek için sürekli telefonlarının ekranına baktıklarını, cep telefonlarını günün her saatinde açık tuttıklarını hatta yatağa bile cep telefonlarıyla girdiklerini ve yüz yüze iletişimden daha çok teknolojileri kullanarak iletişim kurmayı tercih ettiklerini ifade etmişlerdir.

Toplumda gittikçe yaygınlaşan nomofobi, özellikle gençler arasında daha sık görülmektedir (Ashe vd., 2019; Myakal ve Vedpathak, 2019; Pavithra vd., 2015; Tavolacci vd., 2015). Yapılan çalışmalar nomofobinin, dikkat eksikliği, derse odaklanamama, akademik başarısızlık, uyum sağlayamama gibi akademik hayatla ilgili olumsuz sonuçlara yol açtığı göstermiştir (Akman, 2019; Erdem vd., 2016; Hoşgör, 2020; Mendoza vd., 2018; Şakiroğlu vd., 2017). Ayrıca pek çok araştırma nomofobinin, önemli görevlerin zamanında yapılmamasına, farklı işlere önem verilmesine, genel ve akademik erteleme davranışlarına neden olduğunu göstermektedir (Mert ve Akın, 2018; Fettahlıoğlu vd., 2019).

Erteleme sözcüğü kişinin sorumluluğu altında yapması gereken bir işi, olguyu veya olayı ötelemesi, erteleme, geçiştirme veya sarkıtması olarak tanımlanabilir (Çakıcı, 2003; Ekşi vd., 2019). Milgram vd. (1998) ertelemeyi, kişinin gecikme için daha kötü olacağını bilmesine rağmen bir görevi yerine getirmeyi veya karar vermeyi geciktirmeye yönelik irrasyonel bir eğilim olarak tanımlamıştır. Erteleme davranışları temelde genel erteleme ve akademik erteleme olarak iki sınıfta incelenir ve bilimsel çalışmalar ise daha çok akademik erteleme davranışı ile ilgilenir (Saddler ve Sacks, 1993). Akademik erteleme, akademik görevleri neredeyse her zaman erteleme eğilimi ve bu erteleden ötürü kaygı duyulması olarak tanımlanabilir (Rothblum vd., 1986).

Sonuçlarının kötü olmasına bilinmesine rağmen akademik çalışmayla ilgili amaçlanan bir eylemi gönüllü olarak geciktirmek olarak tanımlanan akademik erteleme davranışı (Steel, 2007), geçmişten günümüze üniversite öğrencileri arasında yaygın bir sorun olmuştur (Day vd., 2000; Rice vd., 2012). Yapılan çalışmalar görevlerin türlerine bağlı olarak üniversite öğrencilerinin akademik erteleme yaygınlığının %25 ile %50 arasında değiştiğini göstermektedir (Beswick vd., 1988; Çetin, 2009; Hill vd., 1978; Solomon ve Rothblum, 1984; Uzun-Özer ve Saçkes, 2011). Akademik erteleme, istikrarlı bir kişilik eğilimi olmayıp, aslında görevlerin ve

bağlamların karşılıklı etkileşimine bağlı olarak zamanla değişen dinamik bir davranıştır ve yapılan araştırmalar bu davranışın çeşitli sebepleri olduğunu ortaya koymuştur (Moon ve Illingworth, 2005). Sorumluluk sahibi olmama (Bulut ve Ocağ, 2017; Johnson ve Bloom, 1995; Karataş ve Bademcioğlu, 2015; Lay vd., 1998), kötü zaman yönetimi (Balkıs vd.; 2006; He, 2017; McCown vd., 1987; Motie vd., 2012), başarısızlık korkusu (Onwuegbuzie, 2004; Özer ve Altun, 2011; Solomon ve Rothblum, 1984), motivasyon eksikliği (Akbay ve Gizir, 2010; Kağan, 2009; Klassen vd., 2008), mükemmeliyetçilik (Özer ve Altun, 2011; Öztürk-Başpınar, 2020; Saddler ve Sack, 1993; Sarıoğlu, 2011; Yazıcı ve Bulut, 2015), düşük öz saygı (Aydoğan, 2008; Beck vd., 2000; Çakıcı, 2003) gibi bireysel sebeplerle birlikte; görevin itici gelmesi (Milgram vd., 1995; Onwuegbuzie, 2004; Schraw vd., 2007); görevin zor veya sıkıcı olması (He, 2017; Janssen ve Carton, 1999; Milgram vd., 1988) ve öğretmenlerin tutumu (Bulut ve Ocağ, 2017; Yeşil ve Şahan, 2012) gibi dış sebepler bireylerin akademik erteleme davranışı sergilemelerine neden olmaktadır.

Akademik erteleme davranışı olan kişilerin, zihinsel ve fiziksel stres reaksiyonları, uyku düzensizliği ve bitkinlik gibi sağlık sorunlarının yanında, kaygı, öfke, utanç, tatminsizlik, üzüntü, baskı altında hissetme, suçluluk duygusu ve huzursuzluk gibi duygusal sorunlar yaşadıkları bilinmektedir (Grunschel vd., 2013; Patrzek vd., 2012; Şengül ve Seyfi, 2020). Özel hayat açısından ele alındığında akademik erteleme davranışının; ekonomik kayıplara, sosyal ilişkilerde problemler yaşanmasına, yapılması gereken işlerin birikmesi ve gecikmesine, kalitesiz işlerin ortaya çıkmasına, okulu bırakma veya okuldan atılma gibi olumsuz durumlara neden olduğu söylenebilir (Öztürk-Başpınar, 2020). Tüm bunların yanında akademik erteleme davranışlarının artmasının akademik başarıyı düşürdüğü de açıktır. Nitekim akademik erteleme davranışı ile akademik başarı arasında negatif yönlü bir ilişki olduğunu gösteren ve akademik erteleme davranışını akademik başarısızlık nedenleri arasında gösteren çalışmalar vardır (Balkıs, 2013; Balkıs ve Duru, 2017; Bulut, 2014; Bulut ve Ocağ, 2017; Çetin, 2009; Goroshit, 2018; Sop, 2020). Akademik erteleme davranışlarının akademik performansı olumsuz etkilemesi sebebiyle bu davranışlara sebep olan faktörlerin belirlenmesi önemlidir. Akademik erteleme davranışı eğilimi genellikle kişilik özelliklerinden kaynaklanır ve öğrenciden öğrenciye değişiklik gösterir (Kutlu ve Demir, 2016). Yapılan çalışmalar bireylerin akademik erteleme davranışları sergilemelerine neden olan farklı sebepler olduğunu ortaya koymuştur. Bu sebeplerden bazıları; motivasyon eksikliği (Alblwi vd., 2019), kötü zaman yönetimi (Balkıs vd., 2006), not ortalamasının düşük olması, plansız çalışma (Senecal vd., 1995), ödevlerin yapılmasında zorlanma (Yılmaz, 2016), başarısızlık kaygısı (Solomon ve Rothblum, 1984), sorumluluk bilincinin olmaması (Bulut ve Ocağ, 2017) ve nomofobi (Gica vd., 2020) şeklinde sıralanabilir.

Baykan vd.'nin (2021) yaptıkları bir çalışmanın sonuçları katılımcıların orta düzeyde nomofobik olduğu ve orta düzeyde akademik erteleme davranışı sergilediklerini göstermektedir. Bununla birlikte akademik erteleme davranışları ile akademik başarı arasında negatif yönlü orta düzey bir ilişki, nomofobi ile akademik erteleme davranışı arasında ise pozitif yönlü düşük bir korelasyon bulunmuştur. Boyalı'nın (2020) yaptığı bir çalışmanın sonuçları, katılımcılarının nomofobi düzeylerinin

cinsiyete göre farklılık göstermediğini, erkeklerin kadınlara göre daha fazla akademik erteleme davranışları sergilediklerini göstermektedir. Ayrıca nomofobi ile akademik erteleme arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur. Güngör ve Koçak'ın (2020) araştırma sonuçları, erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre daha fazla akademik erteleme davranışı gösterdiklerini, nomofobi düzeylerinin cinsiyete göre farklılaşmadığını göstermiştir. Ayrıca üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri arttıkça akademik erteleme davranışlarının da arttığı sonucuna ulaşmışlardır. Eravcı-Özcan'ın (2020) yaptığı çalışmanın sonuçları ise katılımcıların nomofobi ve akademik erteleme davranışı düzeylerinin ortalamının altında olduğunu göstermiştir. Bu sonuca ek olarak nomofobi düzeyi yüksek olan öğrencilerin daha fazla akademik erteleme davranışı eğiliminde oldukları tespit edilmiştir.

Literatürde akademik erteleme davranışı ile nomofobi arasındaki ilişkinin incelendiği çalışmaların sayısının az olduğu görülmüştür. Özellikle üniversite öğrencilerinin yoğun bir şekilde kullandığı cep telefonları (Tutkun-Ünal ve Arslan, 2013) ile okuldaki görev ve sorumlulukları arasında nasıl bir ilişki olduğunun araştırılması önemlidir. Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin nomofobi ve akademik erteleme davranışı düzeylerini belirlemek ve bunlar arasındaki olası ilişkiyi ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda şu alt problemlere cevap aranmıştır:

1. Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri nedir?
2. Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
3. Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
4. Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme davranışları ne düzeydedir?
5. Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme davranış düzeyleri ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
6. Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme davranış düzeyleri ile yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?
7. Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile akademik erteleme davranışları arasında bir ilişki var mıdır?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile akademik erteleme davranışı arasındaki ilişkinin incelendiği bu çalışmada, genel tarama modellerinden olan ilişki tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modelinde amaç, olayları veya olguları olduğu şekliyle betimlemek ve birden çok değişken arasındaki ilişkinin niteliğini ve niceliğini ortaya koymaktır (Karasar, 2013). Bizim çalışmamızda da nomofobi ile akademik erteleme davranışı arasındaki ilişkiler belirlenmeye çalışılacaktır.

Çalışma Grubu

Çalışmaya araştırmacılarından birinin görev yaptığı üniversitedeki farklı bölümlerde öğrenim gören 550 öğrenci dahil edilmiştir. Örneklem seçiminde kolay örnekleme

yöntemi kullanılmıştır. Eksik anket formları çıkarıldıktan sonra kalan 532 öğrenci çalışma grubunu oluşturmuştur. Öğrencilere ait demografik bilgiler Tablo 1'de gösterilmektedir:

Tablo 1. Demografik bilgiler

Değişken	N	%
Cinsiyet		
Kadın	278	52,3
Erkek	254	47,7
Yaş		
16-20 arası	222	41,7
21-25 arası	203	38,2
26 ve üstü	107	20,1
Toplam	532	100

Tablo 1'e göre katılımcıların %52,3'lük kısmı kadınlardan %47,7'si ise erkeklerden oluşmaktadır. Katılımcıların yaşlarına bakıldığında sayıca en fazla olan grup %41,7 ile 16-20 yaş aralığında, daha sonraki grup ise %38,2 ile 21-25 yaş aralığındaki öğrencilerden oluşmaktadır. Yaşları 26 ve üzeri olan katılımcıların oranı ise %20,1'dir.

Verilerin Toplanması

Araştırmada kullanılan veriler Malatya Turgut Özal Üniversitesi Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurul Kurulu'nun 08.02.2021 tarihli 8/15 karar numarasında belirtilen onay ile toplanmaya başlanmıştır. Anket formları çevrim içi ortama aktarılmış ve anket linkleri öğrencilere ulaştırılmıştır. Katılımın gönüllük esasına dayandığı araştırmada veriler 2020-2021 eğitim-öğretim yılının bahar yarıyılında toplanmıştır. Veri toplama süreci 15 gün boyunca devam etmiştir. Katılımcıların anketteki sorulara yanıt verme süresi ortalama 10 dakika sürmüştür.

Veri toplama araçları

Araştırmada demografik özelliklerin belirlendiği kişisel bilgi formu, nomofobi ölçeği ve akademik erteleme davranışı ölçeği kullanılmıştır.

Nomofobi Ölçeği

Yıldırım ve Correia (2015) tarafından hazırlanan ve Yıldırım vd. (2016) tarafından Türkçeye uyarlanan bu ölçek 7'li likert tipinde 20 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte "Akıllı telefonumun şarjının bitmesinden korkarım, akıllı telefonuma bir süre bakmadıysam bakmak için güçlü bir istek hissederim" gibi maddeler bulunmaktadır. Maddelerin her birine katılımcıların verdikleri 1 puan en düşük düzeyde katılımı ifade ederken, 7 puan en güçlü katılımı ifade etmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 20, en yüksek puan ise 140 olarak hesaplanmıştır. Geliştirilen ölçekte katılımcıların alacakları 20 puan nomofobinin olmadığını, 21-59 arasındaki puanlar hafif seviyede, 60-99 arasındaki puanlar orta seviyede ve 100-140 arasındaki puanlar ise aşırı nomofobi olduğu belirtilmiştir. Faktör analizi daha önceden yapılan anket bilgiye erişememe (4 madde), rahatlardan feragat etme (5 madde), iletişim kuramama (6 madde) ve çevrim içi bağlantıyı kaybetme (5 madde) olmak üzere dört boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin orijinalinin güvenilirlik katsayısı .95, çalışmada kullanılan ölçeğin güvenilirlik katsayısı ise .92 olarak hesaplanmıştır.

Tablo 2. Çalışma grubunun nomofobi düzeylerine ilişkin cinsiyete göre yapılan T-Testi sonuçları

Cinsiyet	Kadın		Erkek		Toplam		t	p
	\bar{x}	SS	\bar{x}	SS	\bar{x}	SS		
Nomofobi Düzeyi	68.56	24.93	63.55	24.26	66.17	24.72	2.35	.02***

* $p < .001$, ** $p < .01$, *** $p < .05$

Akademik Erteleme Davranışı Ölçeği

Çakıcı (2003) tarafından hazırlanan bu ölçek 5'li likert tipinde 7 tanesi olumlu, 12 tanesi olumsuz olmak üzere toplam 19 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte "Daha keyifli şeyler yapmak için ders çalışmayı erken bırakırım, ödevlerimi/projelerimi zamanında teslim ederim, önemli derslere çalışmayı bile son güne bırakırım" gibi maddeler bulunmaktadır. Katılımcılar maddeleri 1 – Beni hiç yansıtmıyor, 2 – Beni çok az yansıtıyor, 3 – Beni biraz yansıtıyor, 4 – Beni çoğunlukla yansıtıyor ve 5 – Beni tamamen yansıtıyor şeklinde cevaplandırmışlardır. Ölçekten alınabilecek puan 19 ile 95 aralığındadır. Alınan yüksek puan katılımcıların ertelemeci olduklarını göstermektedir. Faktör analizi daha önceden yapılan anket, tek boyutlu olarak kullanılmıştır. Ölçeğin orijinalinin güvenilirlik katsayısı .92, çalışmada kullanılan ölçeğin güvenilirlik katsayısı ise .84 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Analizi

Elde edilen veriler, analiz edilmesi için SPSS 25 programına aktarılmış ve ilk olarak verilerin normal dağılıp dağılmadığına bakmak için basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılmıştır. Çarpıklık değeri "Nomofobi Ölçeği" için .38, "Akademik Erteleme Davranışı Ölçeği" için .55, basıklık değeri ise "Nomofobi Ölçeği" için -.08, "Akademik Erteleme Davranışı Ölçeği" için .70 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuca göre verilerin normal dağılım gösterdiği varsayıldığından (Aksoğan, 2020) parametrik testlerle beraber aritmetik ortalama, standart sapma gibi istatistiksel analizler uygulanmıştır. Verilerin cinsiyete göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek için bağımsız gruplar t-testi; yaşa göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek için tek yönlü ANOVA testi yapılmıştır. Nomofobi düzeyi ile akademik erteleme davranışı arasındaki ilişki için ise Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgular

Bu bölümde araştırma bulgularına dair bilgilere yer verilecektir.

Cinsiyet Değişkenine Göre Nomofobi Düzeyleri

Araştırmanın birinci alt problemi olan "Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri nedir?" ve ikinci alt problemi olan "Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?" sorusu için ölçekten aldıkları ortalama puanlar hesaplanmış, bağımsız gruplar t-testi yapılmış ve sonuçlara ilişkin bilgiler Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 3. Çalışma grubunun nomofobi düzeylerine ilişkin yaşa göre ANOVA sonuçları

Ölçek	16-20 arası		21-25 arası		26 ve üstü		F	p
	\bar{x}	SS	\bar{x}	SS	\bar{x}	SS		
Nomofobi Düzeyi	67.2	25.82	67.9	24.7	60.76	21.69	3.28	.04***

* $p < .001$, ** $p < .01$, *** $p < .05$

Tablo 2'de görüldüğü gibi katılımcıların ölçekten aldıkları ortalama puan orta düzeyde nomofobik olduklarını göstermektedir ($60 < \bar{x} < 99$). Ayrıca katılımcıların %51'inin orta düzeyde, %9'unun ise aşırı nomofobik olduğu sonucuna varılmıştır. Yapılan t-testi sonucunda cinsiyet değişkenine göre nomofobi düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür ($p < .05$). Kadın katılımcıların nomofobi ölçeğinden aldıkları puanların ortalamaları, erkek katılımcıların aldıkları ortalama puandan daha yüksektir. Bu sonuca göre kadınların erkeklere göre oranla daha fazla nomofobi davranışları sergiledikleri söylenebilir.

Yaş Değişkenine Göre Nomofobi Düzeyleri

Araştırmanın üçüncü alt problemi olan "Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?" sorusu için ölçekten aldıkları ortalama puanlar hesaplanmış, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yapılmış ve sonuçlara ilişkin bilgiler Tablo 3'te sunulmuştur.

Yapılan tek yönlü varyans analizinin sonuçlarına göre yaş değişkenine göre nomofobi düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür ($p < .05$). Tablo 3'te görüldüğü gibi 16-20 yaş arasındaki katılımcıların ölçekten aldıkları ortalama puan ($\bar{x} = 67.20$) ile 21-25 yaş aralığındaki katılımcıların aldıkları ortalama puan ($\bar{x} = 67.90$) birbirine çok yakındır. Buna karşın 26 yaş ve üzerindeki katılımcıların ortalama puanlarının ise ($\bar{x} = 60.76$) diğer gruplardan daha düşük olduğu görülmektedir. Yaş değişkenine göre aradaki farkın hangi yaş grupları arasında anlamlı olduğunu belirlemek için yapılan Tukey analizi sonuçlarına göre, 16-20 yaş arasındaki ve 21-25 yaş arasındaki katılımcılar ile 26 yaşından büyük olan katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Bu sonuca göre nispeten daha genç katılımcıların nomofobi düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

Cinsiyet Değişkenine Göre Akademik Erteleme Davranış Düzeyleri

Araştırmanın dördüncü alt problemi olan "Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme davranışları ne düzeydedir?" ve beşinci alt problemi olan "Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme davranış düzeyleri ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?" sorusu için ölçekten aldıkları ortalama puanlar hesaplanmış, bağımsız gruplar t-testi yapılmış ve sonuçlara ilişkin bilgiler Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Akademik erteleme düzeylerine ilişkin cinsiyete göre yapılan T-Testi sonuçları

Cinsiyet	Kadın		Erkek		Toplam		t	p
	\bar{x}	SS	\bar{x}	SS	\bar{x}	SS		
Akademik Erteleme Davranışı Düzeyi	44.35	10.5	47.10	10.38	45.66	11.00	-2.9	.00*

* $p < .001$, ** $p < .01$, *** $p < .05$

Tablo 5. Çalışma grubunun akademik erteleme düzeylerine ilişkin yaşa göre ANOVA sonuçları

Ölçek	16-20 arası		21-25 arası		26 ve üstü		F	p
	\bar{x}	SS	\bar{x}	SS	\bar{x}	SS		
Akademik Erteleme Davranışı Düzeyi	45.2	10.47	45.32	10.76	47.24	12.4	1.4	.25

Tablo 4’te görüldüğü gibi katılımcıların ölçekten aldıkları puanların aritmetik ortalaması ($\bar{x} = 45,66$) olarak hesaplanmıştır. Bu puan “2 - Beni çok az yansıtıyor” ile “3 - Beni biraz yansıtıyor” seçeneği arasındadır. Yapılan t-testi sonucunda cinsiyet değişkenine göre akademik erteleme davranışı düzeyleri arasında anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür ($p < .001$). Tablo 4’te görüldüğü gibi erkek katılımcıların akademik erteleme davranışı ölçeğinden aldıkları puanların ortalamaları ($\bar{x} = 47,10$), kadın katılımcıların aldıkları ortalama puandan ($\bar{x} = 44,35$) daha yüksektir. Bu sonuca göre erkeklerin kadınlara göre daha fazla akademik işlerinde daha fazla erteleme yaptıkları sonucuna varılabilir.

Yaş Değişkenine Göre Akademik Erteleme Davranış Düzeyleri

Araştırmanın altıncı alt problemi olan “Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme davranış düzeyleri ile yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?” sorusu için ölçekten aldıkları ortalama puanlar hesaplanmış, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yapılmış ve sonuçlara ilişkin bilgiler Tablo 5’te sunulmuştur.

Yapılan tek yönlü varyans analizinin sonuçlarına göre yaş değişkenine göre akademik erteleme davranışı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür ($p > .05$). Buna göre yaş grupları ile akademik erteleme davranışı gösterme eğilimleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir.

Nomofobi ile Akademik Erteleme Arasındaki İlişki

Araştırmanın yedinci problemi olan “Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile akademik erteleme davranışları arasında bir ilişki var mıdır?” sorusu için katılımcıların nomofobi düzeyleri ile akademik erteleme davranışı düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacıyla Pearson Korelasyon katsayısı ile test edilmiştir. Katılımcıların nomofobi düzeyleri ile akademik erteleme davranışları arasında pozitif yönde düşük düzeyde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($r = .111$, $p = .010$). Bu sonuca göre katılımcıların nomofobi düzeylerinin artmasının az da olsa akademik erteleme davranışlarını artıracakı söylenebilir.

Tartışma ve Sonuç

Teknolojinin hayatımıza çok hızlı bir şekilde girmesi ve hemen hemen her alanda yoğun bir şekilde kullanılması teknoloji bağımlılığı, sosyal medya bağımlılığı, internet bağımlılığı, nomofobi vb. psikolojik rahatsızlıkları beraberinde getirmiştir. Nomofobinin akademik yaşantıda

birtakım sorunlara yol açtığı bilinmektedir (Gezgin vd., 2018; Uzun-Özer ve Topkaya, 2011). Bu çalışmada nomofobi düzeyinin akademik erteleme davranışlarıyla ilişki incelenmiştir.

Araştırma sonuçlarımız üniversite öğrencilerinin orta düzeyde nomofobik olduğunu göstermektedir. Bu sonuç alanda yapılan bazı araştırmaları destekler niteliktedir (Gezgin vd., 2007; Hoşgör, 2020). Benzer çalışma grupları üzerinde gerçekleştirilen bazı çalışmalarda ise nomofobi düzeyinin yüksek olduğu sonucuna varılmıştır (Adnan ve Gezgin, 2016; Akman, 2019; Burucuoğlu, 2017; Kaplan-Akıllı ve Gezgin, 2016). Bunun yanında araştırma sonuçlarımıza göre kadınların erkeklerden daha nomofobik olduğu görülmüştür. Kadınların erkeklerle göre daha fazla nomofobik davranışlar sergilemesinin nedeni ise birçok psikolojik ve sosyo-kültürel nedenden kaynaklanabilir. Nitekim yapılan birçok araştırma kadınların erkeklerle göre sosyal medya kullanım sürelerinin daha fazla olduğunu (İnce ve Koçak, 2017) ve çevrim içi alışverişleri daha sık yaptıklarını göstermektedir (Aksoğan ve Türel, 2021). Araştırma sonucumuz alanda yapılan bazı araştırmalarla benzerlik göstermektedir (Akman, 2019; Burucuoğlu, 2017; Erdem vd., 2016).

Bu sonuçlara ek olarak araştırmamızda nomofobi düzeyi ile yaş arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ki bu sonuç da alanda yapılan bazı çalışmalarla örtüşmektedir (Çalış-Duman ve Aksoğan, 2021; Erdem vd., 2017; Gezgin ve Parlak, 2018; Yıldız-Durak, 2019). Yaşları daha küçük olan öğrencilerin nomofobi düzeyleri daha yüksek çıkarken, nispeten daha ileri yaşlardaki öğrencilerin nomofobi düzeylerinin daha düşük olduğu görülmektedir. Bunun nedenlerinden biri olarak yaşları daha küçük olan öğrencilerin diğer öğrencilere göre teknolojiyle nispeten daha erken yaşlarda tanışmaları ve adeta teknolojiyle iç içe büyümelerinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Nitekim Özyürek (2018) yaptığı çalışma ile çocukların 4 yaşına gelinceye kadar teknolojiyle tanıştıklarını ve bu teknolojileri çeşitli amaçlarla kullanabildiklerini belirtmiştir.

Öğrencilerin akademik erteleme davranışları ile ilgili yapılan analizler sonucunda öğrencilerin orta derecede akademik erteleme eğilimine sahip oldukları sonucuna varılmıştır. Bu sonuç alanda yapılan bazı çalışmalarını destekler niteliktedir (Öztürk-Başpınar, 2020; Sarıkaya-Aydın ve Koçak, 2016; Vural ve Gündüz, 2019). Araştırmamız ayrıca erkeklerin kadınlara göre daha fazla akademik erteleme davranışında bulunduğunu göstermektedir. Johnson ve Bloom (1995) yaptıkları çalışma ile akademik erteleme davranışı ile cinsiyet arasında anlamlı bir farklılık olmadığını savunsa da literatürde erkeklerin kadınlara oranla daha fazla akademik

erteleme eğilimine sahip olduklarını gösteren çalışmalar bulunmaktadır ve bizim sonucumuz da bu çalışmalar ile aynı doğrultudadır (Balkıs ve Duru, 2017; Bulut ve Ocak, 2017; Çetin, 2009; Gür vd., 2018; Özer vd., 2009; Saçkes, 2011; Uzun-Özer ve Bulut, 2014; Vural ve Gündüz, 2019). Bunun nedeninin toplumumuzda kız çocukların erkeklere göre öğrenme sorumluluğunun daha fazla olması ve bu sorumluluk bilinçlerini akademik hayatlarına yansıtılmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Nitekim Özbülüt (2020) yaptığı bir çalışmada kız öğrencilerin öğrenmeye yönelik sorumluluklarının erkek öğrencilere göre daha fazla olduğu sonucuna ulaşmıştır. Akademik erteleme davranışı ile yaş grupları arasında anlamlı bir farklılığın olmaması da çalışmamızın bir başka sonucudur. Bu sonucun nedeninin katılımcı grubunun yaşlarının birbirlerine yakın ve dijital yerli olmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırmamızın son sonucu nomofobi düzeyi ile akademik erteleme davranışları arasında pozitif yönlü ve düşük düzeyde bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Bu sonuca göre nomofobi düzeyi arttıkça akademik erteleme davranışı eğiliminde de bir artış olacağını söylemek mümkündür. Bu sonuç alanda yapılan bazı çalışmalar ile benzerlik göstermektedir (Baykan vd., 2021; Boyalı 2020). Yapılan birçok araştırma sonucu, akademik erteleme davranışları arttıkça akademik başarının düştüğünü göstermektedir (Demir ve Kutlu, 2017; Yayıcı ve Düşmez, 2016). Akademik erteleme davranışı ile akademik başarı arasında negatif yönlü bir ilişki olduğu düşünüldüğünde, nomofobi düzeyinin azaltılmasının akademik başarıyı dolaylı yoldan arttıracığı söylenebilir. Bu amaç doğrultusunda öğrencilerin ders esnasında eğitim amacı dışında akıllı telefon kullanmalarını kısıtlayıcı tedbirler alınabilir, bağımlılığı yüksek olan öğrencilere psikolojik danışma yapılabilir, akıllı telefonlara ayrılan zamanın azaltılması konusunda bilgilendirme yapılarak farkındalık yaratılabilir, ders müfredatlarına akıllı telefon kullanımının etkileri ve akıllı kullanıma ilişkin konular eklenebilir. Öğrencilerin cep telefonlarından uzaklaşarak, aile ve arkadaşları ile daha fazla vakit geçirecekleri faaliyetlere yönelmeleri desteklenebilir. Öğrencilerin katılabilecekleri öğrenci kulüplerinin faaliyetleri artırılabilir ve öğrencilerin bu kulüplere katılmaları daha cazip hale getirilebilir. Öğrencilerin teknoloji bağımlılığı ve zaman yönetimi konularında bilgilendirilmesi sağlanabilir.

Bu çalışmada bazı sınırlılıklar da vardır. Çalışmanın tek bir ilde ve tek bir üniversitede öğrenim gören öğrenciler ile gerçekleştirilmesi bu çalışmanın sınırlılıklarındandır. Nomofobi ve akademik ertelemeleri konusunda literatürde çok fazla çalışma bulunmadığından, bu çalışmanın literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. İleride farklı eğitim kademelerinde öğrenim gören ve farklı bölgelerdeki katılımcı gruplarıyla benzer çalışmaların yapılması alana katkı sağlayabilir. Bu çalışmalarda örneklem büyüklüğü artırılabilir ve farklı ölçekler kullanılabilir.

Yazar Katkı Oranı

Tüm yazarlar makalenin tüm süreçlerinde eşit oranda rol almışlardır. Tüm yazarlar çalışmanın son halini okumuş ve onaylamıştır.

Etik Kurul Beyanı

Bu çalışma için etik kurul onayı Malatya Turgut Özal Üniversitesi Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurul Kurulu'ndan alınmıştır (Sayı: 08; Karar No: 15; Tarih: 08.02.2021).

Çatışma Beyanı

Yazarlar çalışma kapsamında herhangi bir kurum veya kişi ile çıkar çatışması bulunmadığını beyan etmektedir.

Kaynaklar

- Adnan, M. ve Gezgin, D.M. (2016). Modern çağın yeni fobisi: Üniversite öğrencileri arasında nomofobi prevalansı. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 49(1), 141-158. https://doi.org/10.1501/Egifak_0000001378
- Akbay, S.E. ve Gizir, C.A. (2010). Cinsiyete göre üniversite öğrencilerinde akademik erteleme davranışı: Akademik güdülenme, akademik özyeterlik ve akademik yüklenme stillerinin rolü. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(1), 60-78. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/160762>
- Akman, E. (2019). Akıllı telefonsuz kalma korkusunun (nomofobi) akademik başarıya etkisi: Süleyman Demirel Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi öğrencileri üzerinden bir değerlendirme. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 7(16), 256-275. <https://doi.org/10.33692/avrasyad.543756>
- Aksoğan, M. (2020). Opinions of students about distance education in the pandemi process. *MTU Journal of Engineering and Natural Sciences, Special Issue*, 1-9. <https://doi.org/10.46572/nat.2020.11>
- Aksoğan, M. ve Çalış-Duman, M. (2019, Ocak). Tüketici davranışlarında sosyal medyanın rolü; Malatya Turgut Özal Üniversitesi öğrencileri üzerine bir uygulama. *Zeugma II. Uluslararası Multidisipliner Çalışmalar Kongresi*, Gaziantep, Türkiye.
- Aksoğan M. & Türel Y.K. (2021). Sosyal medyanın tüketici davranışları üzerindeki rolü: üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma. *Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Elektronik Dergisi*, 12(2), 367-378. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1522415>
- Alblwi, A., Stefanidis, A., Phalp, K. ve Ali, R. (2019, October). Procrastination on social networks: Types and triggers. *The 6th International Conference on Behavioral, Economic, and Socio-Cultural Computing*, Beijing, China. <https://doi.org/10.1109/BESCC48373.2019.8963036>
- Ashe, S., Routray, D. ve Giri, R.C. (2019). Nomophobia: mobile phone dependence among students of a medical college in Central Odisha, India. *International Journal of Community Medicine and Public Health*, 6(9), 4011-4018. <https://doi.org/10.18203/2394-6040.ijcmph20194010>
- Aydoğan, D. (2008). Akademik erteleme davranışının benlik saygısı, sorumluluk kaygı ve öz-yeterlik ile açıklanabilirliği (Tez No: 218067) [Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi].
- Balkıs, M. (2013). Academic procrastination, academic life satisfaction and academic achievement: The mediation role of rational beliefs about studying. *Journal of Cognitive and*

- Behavioral Psychotherapies*, 13(1), 57-74. <https://psycnet.apa.org/record/2013-13923-004>
- Balkıs, M. ve Duru, E. (2017). Gender differences in the relationship between academic procrastination, satisfaction with academic life and academic performance. *Electronic Journal of Research in Educational Psychology*, 15(1), 105-125. <https://doi.org/10.14204/ejrep.41.16042>
- Balkıs, M., Duru, E., Buluş, M. ve Duru, S. (2006). Üniversite öğrencilerinde akademik erteleme eğiliminin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Ege Eğitim Dergisi*, 7(2), 57-73. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/57074>
- Baykan, Z., Güneş, H. ve Akşehirli-Seyfeli, M.Y. (2021). Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığı ile akademik erteleme ve akademik başarı arasındaki ilişki. *Tip Eğitimi Dünyası*, 20(61), 119-134. <https://doi.org/10.25282/ted.848495>
- Beck, B.L., Koons, S.R., ve Milgrim, D.L. (2000). Correlates and consequences of behavioral procrastination: The effects of academic procrastination, self-consciousness, self-esteem and self-handicapping. *Journal of Social Behavior & Personality*, 15(5), 3-13. <https://psycnet.apa.org/record/2002-10572-001>
- Beswick, G., Rothblum, E. ve Mann, L. (1988). Psychological antecedents of student procrastination. *Australian Psychologist*, 23(2), 207-217. <https://doi.org/10.1080/0005006880.8255605>
- Boyalı, C. (2020). Öz-kontrol ile akademik erteleme arasındaki ilişkide akıllı telefon bağımlılığının aracı rolünün incelenmesi (Tez No: 620149) [Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi].
- Bragazzi N.L. ve Del-Puente G. (2014). A proposal for including nomophobia in the new DSM-V. *Psychology Research and Behavior Management*, 7, 155-160. <https://doi.org/10.2147/PRBM.S41386>
- Bulut, R. (2014). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi (Tez No: 368343) [Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi].
- Bulut, R. ve Ocağ, G. (2017). Öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışlarını etkileyen etmenler. *E-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 75-90. <http://www.e-ijer.com/tr/download/article-file/338822>
- Burucuoglu, M. (2017). Meslek yüksekokulu öğrencilerinin nomofobi düzeyleri üzerinde bir araştırma. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(2), 482-489. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/374273>
- Çakıcı, D.Ç. (2003). *Lise ve üniversite öğrencilerinde genel erteleme ve akademik erteleme davranışının incelenmesi* (Tez No: 205276) [Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi].
- Çalış-Duman, M. ve Aksoğan, M. (2018). Sosyal medya ve akademik başarı: İnönü Üniversitesi öğrencileri üzerinde bir alan araştırması. *Social Sciences Studies Journal*, 4(18), 1624-1638. <https://doi.org/10.26449/sss.564>
- Çalış-Duman, M. ve Aksoğan, M. (2021, Temmuz). Demografik faktörlere göre nomofobi düzeyinin belirlenmesi: Banka çalışanları üzerine bir uygulama. *International Paris Conference on Social Sciences – VI*, Paris, Fransa.
- Çetin, Ş. (2009). Eğitim fakültesi öğrencilerinin akademik erteleme davranışlarına ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25, 1-7. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/296437>
- Day, V., Mensink, D. ve O'Sullivan, M. (2000). Patterns of academic procrastination. *Journal of College Reading and Learning*, 30(2), 120-134. <https://doi.org/10.1080/10790195.2000.10850090>
- Demir, Y. ve Kutlu, M. (2017). İnternet bağımlılığı, akademik erteleme ve akademik başarı arasındaki ilişkiler. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 61, 91-105. <https://dx.doi.org/10.9761/JASSS7296>
- Ekşi, H., Turgut, T. ve Sevim, E. (2019). Üniversite öğrencilerinde öz kontrol ve sosyal medya bağımlılığı ilişkisinde genel erteleme davranışlarının aracı rolü. *Addicta The Turkish Journal on Addictions*, 6(3), 717-745. <https://doi.org/10.15805/addicta.2019.6.3.0069>
- Engin, G. ve Genç, S.Z. (2020). Öğretmen adaylarının akıllı telefon ekran kullanım süreleri ile akademik erteleme davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(1), 314-325. <https://doi.org/10.18026/cbayarsos.678379>
- Eravcı-Özcan, T. (2020). Ortaokul öğrencilerinde algılanan anne-baba ve öğretmen akademik katılımı ile akademik erteleme davranışı arasındaki ilişkide akıllı telefon bağımlılığının rolü (Tez No: 624077) [Yüksek lisans tezi, Anadolu Üniversitesi].
- Erdem, H., Kalkın, G., Türen, U. ve Deniz, M. (2016). Üniversite öğrencilerinde mobil telefon yoksunluğu korkusunun (nomofobi) akademik başarıya etkisi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 21(3), 923-936. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/227684>
- Erdem, H., Türen, U. ve Kalkın, G. (2017). Mobil Telefon yoksunluğu korkusu (nomofobi) yayılımı: Türkiye'den üniversite öğrencileri ve kamu çalışanları örnekleme. *Bilişim Teknolojileri Dergisi*, 10(1), 1-12. <https://doi.org/10.17671/btd.30223>
- Fettahlioğlu, M.Ş., Çıkmaz, G. ve Ateş, N.B. (2019). Sosyal medya bağımlılığı ve nomofobi'nin akademik ertelemeye etkisi. *Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi*, 6(42), 2875-2896. <https://doi.org/10.26450/jshsr.1372>
- Gezgin, D.M., Şahin, Y.L. ve Yıldırım, S. (2007). Sosyal ağ kullanıcıları arasında nomofobi yaygınlığının çeşitli faktörler açısından incelenmesi. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 7(1), 1-15. <https://doi.org/10.17943/etku.288485>
- Gezgin, D.M. ve Parlak, C. (2018, Eylül). Kosova'da öğrenim gören öğrenciler arasında nomofobi yaygınlığı. *13. Uluslararası Balkan Eğitim ve Fen Kongresi*, Edirne, Türkiye.
- Gezgin, D.M., Hamutoğlu, N.B., Samur, Y. ve Yıldırım, S. (2018). Genç nesil arasında yaygınlaşan bir bağımlılık: Akıllı telefon bağımlılığının cinsiyet, akademik başarı ve mobil oyun oynama değişkenleri açısından incelenmesi. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 8(2), 212-231. <https://doi.org/10.17943/etku.397112>
- Gica, S., Yunden, S., Kirkas, A., Sevil, F., Ozdengul, F. ve Ak, M. (2020). The effect of social media/smartphone addiction and sleep quality on academic success in medical

- faculty students. *Selcuk Medical Journal*, 4(36). <https://doi.org/10.30733/std.2020.01471>
- Goroshit, M. (2018). Academic procrastination and academic performance: An initial basis for intervention, *Journal of Prevention & Intervention in the Community*, 46(2), 131-142. <https://doi.org/10.1080/10852352.2016.1198157>
- Grunschel, C., Patrzek, J. ve Fries, S. (2013). Exploring reasons and consequences of academic procrastination: An interview study. *European Journal of Psychology of Education*, 28, 841-861. <https://doi.org/10.1007/s10212-012-0143-4>
- Güngör, A.B. ve Koçak, O. (2020). Üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığı ve akademik erteleme davranışı arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Eğitim ve Toplum Araştırmaları Dergisi*, 7(2), 397-419. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/1042259>
- Gür, S.H., Bakırcı, Ö., Karakaş, B., Bayoğlu, F. ve Atli, A. (2018). Üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılığının akademik erteleme davranışları üzerindeki etkisi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 5(10), 68-77. <https://doi.org/10.29129/inujse.466534>
- He, S. (2017). A multivariate investigation into academic procrastination of university students. *Open Journal of Social Sciences*, 5(10), 12-24. <https://doi.org/10.4236/jss.2017.510002>
- Hill, M.B., Hill, D.A., Chabot, A.E., ve Barrall, J.F. (1978). A survey of college faculty and student procrastination. *College Student Journal*, 12(3), 256-262. <https://psycnet.apa.org/record/1980-12945-001>
- Hoşgör, H. (2020). Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyini etkileyen faktörler ve ders performansları üzerinde nomofobinin etkisi. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 15(25), 3167-3197. <https://doi.org/10.26466/opus.650312>
- İnce, M. ve Koçak, M.C. (2017). Üniversite öğrencilerinin sosyal medya kullanım alışkanlıkları: Necmettin Erbakan Üniversitesi örneği. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(2), 736-749. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/374311>
- Janssen, T. ve Carton, J.S. (1999). The effects of locus of control and task difficulty on procrastination. *The Journal of Genetic Psychology*, 160(4), 436-442. <https://doi.org/10.1080/00221329909595557>
- Johnson, J.L. ve Bloom A.M. (1995). An analysis of the contribution of the five factors of personality to variance in academic procrastination. *Personality and Individual Differences*, 18(1), 127-133. [https://doi.org/10.1016/0191-8869\(94\)00109-6](https://doi.org/10.1016/0191-8869(94)00109-6)
- Kağan, M. (2009). Üniversite öğrencilerinde akademik erteleme davranışını açıklayan değişkenlerin belirlenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 42(2), 113-128. https://doi.org/10.1501/Egifak_0000001179
- Kaplan-Akıllı, G. ve Gezgin, D. M. (2016). Üniversite öğrencilerinin nomofobi düzeyleri ile farklı davranış örüntülerinin arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(40), 51-69. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/264207>
- Karasar, N. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemi* (25. Baskı). Nobel Yayınları.
- Karatas, H. ve Bademcioğlu, M. (2015). The explanation of the academic procrastination behaviour of pre-service teachers with five factor personality traits. *International Journal of Research in Teacher Education*, 6(2), 11-25.
- King, A.L.S., Valença, A.M. ve Nardi, A.E. (2010). Nomophobia: the mobile phone in panic disorder with agoraphobia: Reducing phobias or worsening of dependence? *Cognitive and Behavioral Neurology*, 23(1), 52-54. <https://doi.org/10.1097/WNN.0b013e3181b7eabc>
- Klassen, R.M., Krawchuk, L.L. ve Rajani, S. (2008). Academic procrastination of undergraduates: Low self-efficacy to self-regulate predicts higher levels of procrastination. *Contemporary Educational Psychology*, 33(4), 915-931. <https://doi.org/10.1016/j.cedpsych.2007.07.001>
- Kutlu, M. ve Demir, Y. (2016, Mayıs). Ergenlerdeki akademik erteleme davranışının incelenmesi. *Hedefe Doğru İnsan (PDR Sempozyumu)*, Samsun, Türkiye
- Lay, C., Kovacs, A. ve Danto, D. (1998). The relation of trait procrastination to the big-five factor conscientiousness: an assessment with primary-junior school children based on self-report scales. *Personality and Individual Differences*, 25(2), 187-193. [https://doi.org/10.1016/S01918869\(98\)00005-1](https://doi.org/10.1016/S01918869(98)00005-1)
- McCown, W., Petzel, T. ve Rubert, P. (1987). An experimental study of some hypothesized behaviors and personality variables of college student procrastinators. *Personality and Individual Differences*, 8(6), 781-786. [https://doi.org/10.1016/0191-8869\(87\)90130-9](https://doi.org/10.1016/0191-8869(87)90130-9)
- Mendoza, J.S., Pody, B.C., Lee, S., Kim, M. ve McDonough, I.M. (2018). The effect of cellphones on attention and learning: The influences of time, distraction, and nomophobia. *Computers in Human Behavior*, 86, 52-60. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2018.04.027>
- Mert, A. ve Akın, A. (2018, Haziran). Üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığının(nomofobi) genel erteleme üzerindeki etkisi. *Uluslararası 3. Gençlik Araştırmaları Kongresi*, Nahçıvan, Azerbaycan.
- Milgram, N., Marshevsky, S. ve Sadeh, C. (1995). Correlates of academic procrastination: Discomfort, task aversiveness, and task capability. *The Journal of Psychology*, 129(2), 145-155. <https://doi.org/10.1080/00223980.1995.9914954>
- Milgram, N.N., Mey-Tal, G. ve Levison, Y. (1998). Procrastination, generalized or specific, in college students and their parents. *Personality and Individual Differences*, 25(2), 297-316. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(98\)00044-0](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(98)00044-0)
- Milgram, N.A., Sroloff, B. ve Rosenbaum, M. (1988). The procrastination of everyday life. *Journal of Research in Personality*, 22(2), 197-212. [https://doi.org/10.1016/0092-6566\(88\)90015-3](https://doi.org/10.1016/0092-6566(88)90015-3)
- Moon, S.M. ve Illingworth, A.J. (2005). Exploring the dynamic nature of procrastination: A latent growth curve analysis of academic procrastination. *Personality and Individual Differences*, 38(2), 297-309. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2004.04.009>
- Motie, H., Heidari, M. ve Sadeghi, M.A. (2012). Predicting academic procrastination during self-regulated learning in

- Iranian first grade high school students. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 69(24), 2299-2308. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2013.02.023>
- Myakal, V.V. ve Vedpathak, V.L. (2019). Nomophobia - mobile phone dependence, a study among students of a rural medical college. *International Journal of Community Medicine and Public Health*, 6(5), 2034-2040. <https://doi.org/10.18203/2394-6040.ijcmph20191814>
- Nasar, J.L. ve Troyer, D. (2013). Pedestrian injuries due to mobile phone use in public places. *Accident Analysis and Prevention*, 57, 91-95. <https://doi.org/10.1016/j.aap.2013.03.021>
- Onwuegbuzie, A.J. (2004) Academic procrastination and statistics anxiety, *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 29(1), 3-19. <https://doi.org/10.1080/0260293042000160384>
- Özer, A. ve Altun, E. (2011). Üniversite öğrencilerinin akademik erteleme nedenleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(21), 45-72. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/181323>
- Özer, B., Demir, A., ve Ferrari, J.R. (2009). Exploring academic procrastination among Turkish students: Possible gender differences in prevalence and reasons. *The Journal of Social Psychology*, 149, 241-257. <https://doi.org/10.3200/SOCP.149.2.241-257>
- Özbulut, F. (2020). Ortaokul öğrencilerinin öğrenmeye yönelik sorumluluk düzeylerinin ve okul motivasyonlarının incelenmesi. (Tez No: 616380) [Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi].
- Öztürk-Başpınar, N. (2020). Üniversite öğrencilerinin genel erteleme davranışları ile akademik erteleme davranışları arasındaki ilişki. *Turkish Studies*, 15(2), 1197-1219. <https://doi.org/10.29228/TurkishStudies.41436>
- Özyürek, A. (2018). Okul öncesi çocukların bilgisayar teknolojileri kullanımının annelerin görüşlerine göre incelenmesi. *Çocuk ve Gelişim Dergisi*, 2(2), 1-12. <https://doi.org/10.36731/cg.467662>
- Parasuraman, S., Sam, A.T., Kah-Yee, S.W., Chik-Chuon, B.L. ve Ren, L.Y. (2017). Smartphone usage and increased risk of mobile phone addiction: A concurrent study. *International Journal of Pharmaceutical Investigation*, 7(3), 125-131. https://doi.org/10.4103/jphi.JPHI_56_17
- Patrzek, J., Grunschel, C. ve Fries, S. (2012). Academic procrastination: The perspective of university counsellors. *International Journal for the Advancement of Counselling*, 34, 185-201. <https://doi.org/10.1007/s10447-012-9150-z>
- Pavithra, M.B., Suwarna, M. ve Mahadeva-Murthy, T.S. (2015). A study on nomophobia - mobile phone dependence, among students of a medical college in Bangalore. *National Journal of Community Medicine*, 6(2), 340-344. www.njcmindia.org/uploads/6-3_340-344.pdf
- Rice, K.G., Richardson, C.M.E., ve Clark, D. (2012). Perfectionism, procrastination, and psychological distress. *Journal of Counseling Psychology*, 59, 288-302. <https://doi.org/10.1037/a0026643>
- Rothblum, E.D., Solomon, L.J., ve Murakami, J. (1986). Affective, cognitive, and behavioral differences between high and low procrastinators. *Journal of Counseling Psychology*, 33(4), 387-394. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.33.4.387>
- Saddler, C.D. ve Sacks, L.A. (1993). Multidimensional perfectionism and academic procrastination: Relationships with depression in university students. *Psychological Reports*, 73, 863-871. <https://doi.org/10.1177/00332941930733pt123>
- Sarıbay, B. ve Durgun, G. (2020). Dokunmatik toplumların fobileri: Netlessfobi, nomofobi ve fomo kavramları üzerine bir içerik analizi çalışması. *Yaşar Üniversitesi E-Dergisi*, 15, 280-294. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1049969>
- Sarıkaya-Aydın, K. ve Koçak, S. (2016). Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri ile akademik erteleme düzeylerinin incelenmesi. *Uşak Üniversitesi Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 17-38. <https://doi.org/10.29065/usakead.256378>
- Sarioğlu, A.F. (2011). Öğretmen adaylarının akademik erteleme eğilimi ile mükemmeliyetçilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (Tez No: 291637) [Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi].
- Schraw, G., Wadkins, T. ve Olafson, L. (2007). Doing the things we do: A grounded theory of academic procrastination. *Journal of Educational Psychology*, 99(1), 12-25. <https://doi.org/10.1037/00220663.99.1.12>
- Senécal, C., Koestner, R. ve Vallerand, R. J. (1995). Self-regulation and academic procrastination. *Journal of Social Psychology*, 135(5), 607-619. <https://doi.org/10.1080/00224545.1995.9712234>
- Solomon, L.J., ve Rothblum, E.D. (1984). Academic procrastination: Frequency and cognitive behavioral correlates. *Journal of Counseling Psychology*, 31(4), 503-509. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.31.4.503>
- Sop, S.A. (2020). Eğitim-öğretim memnuniyeti, akademik erteleme eğilimi ve akademik başarı ilişkisi: Turizm öğrencileri üzerine bir araştırma. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 8(2), 983-996. <https://doi.org/10.21325/jotags.2020.591>
- Steel, P. (2007). The nature of procrastination: A meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. *Psychological Bulletin*, 133(1), 65-94. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.1.65>
- Şakiroğlu, M., Gülada, G., Uğurcan, S., Kara, N. ve Gandur, T. (2017). The mediator effect of mindfulness awareness on the relationship between nomophobia and academic university adjustment levels in college students. *International Journal of Psycho-Educational Sciences*, 6(3), 69-79. <https://www.journals.lapub.co.uk/index.php/perr/article/view/181>
- Şengül, M. ve Seyfi, R.Ö. (2020). Türkçe öğretmeni adaylarının akademik erteleme davranışları ile akademik öz yeterlikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi*, 9(3), 755-773. <https://doi.org/10.30703/cije.643239>
- Tamura, H., Nishida, T., Tsuji, A. ve Sakakibara, H. (2017). Association between excessive use of mobile phone and insomnia and depression among Japanese adolescents. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 14(7), 701-712. <https://doi.org/10.3390/ijerph14070701>
- Tavolacci, M.P., Meyrignac, G., Richard, L., Dechelotte, P. ve Ladner, J. (2015). Problematic use of mobile phone and

- nomophobia among French college students. *European Journal of Public Health*, 25(3), 206. <https://doi.org/10.1093/eurpub/ckv172.088>
- Thomé, S., Härenstam, A. ve Hagberg, M. (2011). Mobile phone use and stress, sleep disturbances, and symptoms of depression among young adults - a prospective cohort study. *BMC Public Health*, 11(66), 1-11. <https://doi.org/10.1186/1471-2458-11-66>
- Tutkun-Ünal, A. ve Arslan, A. (2013). Devlet ve vakıf üniversiteleri eğitim fakültesi öğrencilerinin cep telefonu kullanım sıklıklarının ve marka tercihlerinin karşılaştırılması. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 12(1), 1-19. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/223312>
- Uzun-Özer, B. ve Saçkes, M. (2011). Effects of academic procrastination on college students' life satisfaction. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 12, 512-519. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.02.063>
- Uzun-Özer, B. ve Topkaya, N. (2011). Akademik Erteleme ve Sınav Kaygısı, *Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*. 2(2), 12-19. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/399464>
- Vural, L. ve Gündüz, G.F. (2019). Öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ile bilişsel farkındalık düzeyleri arasındaki ilişki. *İlköğretim Online*, 18(1), 307-330. <https://doi.org/10.17051/ilkonline.2019.527226>
- We Are Social (2022, Nisan 05). *Digital 2022*. <https://wearesocial.com/uk/blog/2022/01/digital-2022/>
- Yaman, Z. ve Kavuncu, B. (2019). Üniversite öğrencilerinin sosyal gelişmeleri kaçırma korkusunun ve sosyal ağ kullanım amacının nomofobi düzeyine etkisi. *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 14(2), 555-570. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/916352>
- Yaycı, L. ve Düşmez, İ. (2016). Adolesanların akademik erteleme davranışlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 6(10), 80-101. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/210744>
- Yazıcı, H. ve Bulut, R. (2015). Investigation into the academic procrastination of teacher candidates' social studies with regard to their personality traits. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 174, 2270-2277. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.01.886>
- Yeşil, R. ve Şahan, E. (2012). Öğretmen adaylarının akademik işlerini erteleme nedenleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(2), 218-236. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/16564>
- Yıldırım, Ç. ve Correia, A.P. (2015). Exploring the dimensions of nomophobia: Development and validation of a self-reported questionnaire. *Computers in Human Behavior*, 49, 130-137. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.02.059>
- Yıldırım, Ç., Sumuer, E., Adnan, M. ve Yıldırım, S. (2016). A growing fear: Prevalence of nomophobia among Turkish college students. *Information Development*, 32(5), 1322-1331. <https://doi.org/10.1177/0266666915599025>
- Yıldız-Durak, H. (2019). Investigation of nomophobia and smartphone addiction predictors among adolescents in Turkey: Demographic variables and academic performance. *The Social Science Journal*, 56(4), 492-517. <https://doi.org/10.1016/j.soscij.2018.09.003>
- Yılmaz, N. (2016). Lise öğrencilerinin akademik erteleme davranışı ile problem çözme becerileri ve umutsuzluk düzeyleri arasındaki ilişkiler (Tez No: 449492) [Yüksek lisans tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi].

Extended Summary

Introduction

Today, rapid changes in technology have begun to alter our daily habits and lifestyle. Mobile phones, which were commercially introduced to the market in the mid-1980s, are now called smartphones with their new features and functions, and these smartphones have become an indispensable part of our daily lives. Many studies show that the Internet and social media are increasingly used by young people. This intensive use of mobile phones all over the world and in our country has brought some health problems. Excessive mobile phone use causes psychological diseases such as dry eyes, visual disturbances, weakness in the thumb and wrist, neck pain and stiffness, hallucinations, delusions, auditory problems, insomnia, depression and nomophobia. Nomophobia, which is accepted as a by-product of the interaction between people and mobile information and communication technologies, especially smart phones, is the fear of interrupting communication with the mobile phone. The term nomophobia is an abbreviation for phobia of no mobile phones and was first used in 2008 by the UK Post Office in a study to investigate the anxiety experienced by mobile phone users. In one of the first studies on the subject, nomophobia was expressed as discomfort or anxiety in case of not being able to contact with a mobile phone and was accepted as a 21st century disease caused by new technologies. Nomophobic people; They use their mobile phones regularly and intensively, they have more than one device, they always carry their chargers with them, they are anxious and nervous when their mobile phones run out of batteries or they cannot find their mobile phones nearby, they constantly look at their phone's screen to check if they receive a message or call, they use their mobile phones. It is known that they keep it open at all hours of the day, even go to bed with their mobile phones, and they prefer to communicate using technologies rather than face-to-face communication. Nomophobia, which is increasingly common in society and especially intense among young people, includes attention deficit, inability to focus on the lesson, academic failure, inability to do tasks on time, inability to adapt, etc. Studies have shown that it has negative consequences for academic life.

The word procrastination can be defined as postponing, postponing, glossing over or delaying a work, phenomenon or event that the person has to do under his/her responsibility. Procrastination behaviors are basically examined in two classes as general procrastination and academic procrastination, and scientific studies are mostly concerned with academic procrastination behavior. Academic procrastination; It can be defined as the tendency to procrastinate almost all the time from academic tasks and the anxiety caused by this procrastination.

Academic procrastination, which is defined as voluntarily delaying an intended action related to academic work, has been a common problem among university students from past to present, despite the fact that its consequences are known to be bad. Studies show that the prevalence of academic procrastination among university students varies between 25% and 50%, depending on the types of tasks. Academic procrastination is not a stable personality tendency, in fact, it is a dynamic behavior that changes over time depending on the

mutual interaction of tasks and contexts, and research has revealed that this behavior has various causes. Individual reasons such as lack of responsibility, poor time management, fear of failure, lack of motivation, perfectionism, low self-esteem, and external reasons such as dislike of tasks, difficult tasks, and attitudes of instructors can be shown as the reasons for academic procrastination.

It is known that people with academic procrastination experience health problems such as mental and physical stress reactions, sleep disorder and fatigue, as well as emotional problems such as anxiety, anger, shame, dissatisfaction, sadness, feeling under pressure, guilt and restlessness. Since it is considered in terms of private life, academic procrastination behavior. It can be said that it causes economic losses, problems in social relations, accumulation and delay of the work to be done, poor quality jobs and even dropout or expulsion from school. In addition to all these, it is clear that increasing academic procrastination behavior decreases academic achievement. As a matter of fact, there are studies showing that there is a negative relationship between academic procrastination behavior and academic achievement and that academic procrastination is among the causes of academic failure.

Method

In this study, which examines the relationship between the nomophobia levels of university students and academic procrastination, the relational screening model, one of the general screening models, was used. The study group of the research consisted of 532 students studying at the university where one of the researchers worked. In the study, a personal information form in which demographic characteristics were determined and some nomophobic behavior questions were asked, nomophobia scale and academic procrastination scale were used. The collected data were transferred to computer environment and analyzed with a package program.

Findings, Discussion and Results

Our research results showed that university students was moderately nomophobic. In addition, it was concluded that 51% of the participants were moderate and 9% were extremely nomophobic. In addition, according to our research results, it had been observed that women were more nomophobic than men. In addition to these results, a significant difference was found between the level of nomophobia and age in our study. Younger students had higher nomophobia levels while older students have lower nomophobia levels. As a result of the analyzes made on the academic procrastination behaviors of the students, it was concluded that the students had a moderate and academic procrastination tendency. Our research also showed that males exhibited more academic procrastination behaviors than females. Another result of our study was that there was no significant difference between academic procrastination and age groups. The final result of our study reveals that there is a positive and low-level relationship between the level of nomophobia and academic procrastination. According to this result, it is possible to say that as the level of nomophobia increases, there will be an increase in academic procrastination tendency.

Author Contribution Rate

All authors took an equal part in all processes of the article.
All authors have read and approved the final version of the study.

Ethical Declaration

Ethics committee approval was received for this study from Malatya Turgut Ozal University Non-Interventional Research Ethics Committee (Number: 08; Decision No: 15; Date: 08.02.2021).

Conflict Statement

The authors declare that there is no conflict of interest with any institution or person within the scope of the study.